

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 86

гр. София, 03.12.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на трети декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разглежда докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600077 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 345, във връзка с чл. 377, ал. 2 от НПК.

Образувано е по частен протест от прокурор Военно-окръжна прокуратура – София срещу разпореждане на Военен съд - София № 116/29.10.2024 г. по анд № 108/2024 г. по описа на същия съд.

С протестираното разпореждане е прекратено съдебното производство по горепосоченото дело на основание чл. 377, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК и делото е върнато на Военно-окръжна прокуратура – София за отстраняване на посочените в мотивната част на определението съществени нарушения на процесуалните правила на досъдебното производство.

Постъпило е и възражение по отношение на частния протест на Военно-окръжна прокуратура - София от майор К. С. П. (обвиняема по делото).

В протеста се правят доводи за неправилност и незаконосъобразност на разпореждането и се иска неговата отмяна. Твърди се, че няма противоречие между словесното описание на престъплението и дадената от прокурора правна квалификация. Доколкото обидните квалификации са отправени в рамките на няколко минути, не може да се говори за приложение на чл. 26 от НК. Изтъква се, че постановлението, с което делото е внесено в съда съдържа всички обстоятелства, които касаят повдигнатото обвинение.

Във възражението срещу протеста се сочи, че цялото досъдебното производство съдържа груби нарушения, едностранен прочит на фактическата обстановка и че очеизвадна е откъслечно свършената работа в тази фаза на делото. Заради поръчковата работа на Военно-окръжна прокуратура – София протеста е неправилен и незаконосъобразен. Не ставало ясно от кого и към кого са казани тези наредени по детски думички – предмет на обвинението. По делото липсвали документи, които имали отношение към него. Няма обективен контрол, независим регулатор и начин, за да бъде спазено правото на защита на майор П.. В резултат на всичко това, обвиняемата твърди, че е била унищожена като човек, майка, офицер, личност, почтен човек, изкарващ хляба си с много над осем часа общественополезен труд.

Военно-апелативният съд, в настоящия състав, след като взе предвид становището, изразено в частния протест и възражението срещу него и след като се запозна с материалите по делото и атакуваното разпореждане на Военен съд - София намери, че протестът е неоснователен и не следва да бъде уважаван, а разпореждането на Военен съд - София № 116/29.10.2024 г. следва да бъде потвърдено.

Първоинстанционният съд законосъобразно и правилно е прекратил съдебното производство по анд № 108/2024 г. по описа на Военен съд - София и е върнал делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи процесуалните права на обвиняемата П. и в частност – правото ѝ да разбере в какво точно е обвинена и от там да организира адекватно защитата си.

Основният съд е счел, че са допуснати съществени процесуални нарушения по отношение на съдържанието на постановлението от 22.10.2024 г. на Военно-окръжна прокуратура – София, с което се предлага обвиняемата майор К. П. да бъде освободена от наказателна отговорност, като ѝ се наложи административно наказание за извършеното от нея деяние по чл. 378, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 371, б. „б“ от НК. Това е така, тъй като в началото на това постановление е посочено за какво е образувано самото досъдебно производство и там са посочени отправени пет обидни думи от страна на обвиняемата към нейния началник. В останалата част от постановлението вече се посочва, че тези обидни думи са само две, за които ѝ е повдигнато и

обвинение – „дебил“ и „гьонсурат“. Отделно в постановлението на Военно-окръжна прокуратура – София, при описание на деянието, на стр. 2-гръб горе, не е посочено дали обвиняемата е изрекла, респективно отправила, двете думи по отношение на началника си, тъй като липсва глагол в това изречение. Основният съд счита също така, че деянието е описано в постановлението на Военно-окръжна прокуратура – София изключително кратко (с едно изречение), без да е посочена цялата фактическа обстановка за това какво се е случило на катедрения съвет, кои са участвали в него, пред кого са били отправени обидните думи. Според съда тези обстоятелства имат значение за преценката дали се касае за едно или повече деяния и налице ли са основания за приложението на чл. 26 от НК. Според Военен съд - София всичко това накърнява правото на защита на обвиняемата, тъй като не може да разбере обвинението и от там да организира защитата си.

Въззивната инстанция счита аргументите на основния съд за правилни и законосъобразни. За да бъде гарантирано правото на защита, обвинението следва да обхваща тези факти, които определят състава на престъплението – място, време, начин на извършване, участници, пострадали лица, размер на вреди. Съобразно ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС, конкретните обективни и субективни форми на деянието е допустимо да бъдат посочени в обобщен вид, но не и въобще да липсват, какъвто е настоящия случай. Конкретната фактическа обстановка в постановлението от 22.10.2024 г. на Военно-окръжна прокуратура – София включва едно единствено изречение, което е крайно недостатъчно, за да опише претендираното от прокуратурата извършено деяние от майор П.. Не е посочено къде е извършено деянието като адрес (а само гр. София и сградата на Военна академия), по кое време на деня е станал инцидента, липсва описание на деянието като “глагол“ по отношение на думите „дебил“ и „гьонсурат“ и не става ясно дали тези думи обвиняемата ги е изрекла, респективно отправила, към началника си доц. д-р Д., възприел ли ги е той като обида. Не е посочено присъствали ли са свидетели на деянието и кои са те. Не става ясно защо в списъка на свидетелите не е посочен доц. д-р Д. Д., който с оглед обвинението се явява пострадал по делото. В заключение може да се каже, че без подробното извършване на механизма на извършване на твърдяното деяние сериозно се накърнява правото на защита на обвиняемото лице да разбере обвинението и да организира своята защита.

Ето защо Военно-апелативният съд не приема аргументите на Военно-

окръжна прокуратура – София, изложени в частния протест и счита, че той следва да бъде оставен без уважение.

С оглед изложеното, Военно-апелативният съд намира, че разпореждане № 116/29.10.2024 г. г. по анд № 108/2024 г. по описа на Военен съд – София, с което е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на прокуратурата за отстраняване на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила е правилно, обосновано и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид горното и на основание чл. 345, във връзка с чл. 377, ал. 2 от НПК.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 116/29.10.2024 г. по анд № 108/2024 г. на Военен съд - София, с което е прекратено съдебното производство по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____